

Ο πόλεμος εναντίον του λαού της Γιουγκοσλαβίας

Η ΟΥΤΟΠΙΑ, σε συνεργασία με την Ομάδα Διεπιστημονικής Έρευνας, είχε οργανώσει τον περασμένο Μάρτιο ένα Συμπόσιο με θέμα τις θεωρίες του Χάους. Οι εισηγήσεις αυτού του Συμποσίου συνιστούν το κύριο μέρος του σημερινού τεύχους. Δημοσιεύονται επίσης μελέτες του Χ. Κάτσικα και Γ. Καββαδία, Στ. Στανουρίδη, Σ. Πατσαλίδη, άρθρα επικαιρότητας των Αιμ. Καραλή και Νάντιας Βαλαβάνη, σχόλια και βιβλιοκρισίες.

Στο σημερινό σημείωμα δεν θα επεκταθούμε —ως συνήθως— στην παρουσίαση των περιεχομένων του τεύχους της ΟΥΤΟΠΙΑΣ, που ήταν σελιδοποιημένη όταν οι Αμερικανοί και το ΝΑΤΟ ξεκίνησαν έναν «ακήρυχτο» πόλεμο εναντίον του λαού της Γιουγκοσλαβίας. Εκ των πραγμάτων δεν είχαμε τη δυνατότητα να ασχοληθούμε με τη νέα αυτή πράξη της «μεταμοντέρνας» βαρβαρότητας. Θα περιοριστούμε, συνεπώς, σε ορισμένες επιγραμματικές επισημάνσεις και θα προσπαθήσουμε να επανέλθουμε αναλυτικά στο επόμενο τεύχος.

Τρεις εβδομάδες μαζικών βομβαρδισμών είχαν ως κύριο αποτέλεσμα την καταστροφή μεγάλου μέρους της υποδομής της Γιουγκοσλαβίας (βιομηχανιών, δυϊλυστηρίων, γεφυρών κ.λπ.), χωρίς ωστόσο να κάμψουν το ηθικό των κατοίκων της.

Οι βομβαρδισμοί, κατά τους νεο-βαρβάρους, γίνονται για να προστατευθεί η αλβανόφωνη πλειοψηφία των κατοίκων του Κοσσυφοπεδίου! Οι βομβαρδισμοί είναι «ανθρωπιστικοί»! Αποτέλεσμα, πέρα από τις καταστροφές και τους νεκρούς της Σερβίας, η καταστροφή και η ερήμωση του Κοσσυφοπεδίου από τους ίδιους τους αλβανόφωνους, που εγκαταλείπουν τα σπίτια τους για να γλυτώσουν από τα βομβαρδιστικά.

Τα νατοϊκά αεροπλάνα πραγματοποιούν την «εθνοκάθαρση», την οποίαν υποτίθεται ότι ήθελαν να εμποδίσουν. Ένας ολόκληρος λαός ανέστιος, που προσπαθεί να επιβιώσει μέσα στη λάσπη και τα χιόνια ή στα νεο-χιτλερικά στρατόπεδα.

Αλλά η Γιουγκοσλαβία ήταν ένα πολυεθνικό κράτος. Και παρά τις ανισότητες και τις εντάσεις ανάμεσα στις ομόσπονδες δημοκρατίες, οι διάφορες εθνότητες έζησαν ειρηνικά μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Γιατί όμως η κεντρική κυβέρνηση κατήργησε το καθεστώς αυτονομίας του Κοσσυφοπεδίου το 1989; Τα περί «δικτάτορα», «χασάπη» κ.λπ. Μιλόσεβιτς δεν αποτελούν απάντηση. Αποστασιοποιούμαστε από πολλές ενέργειες της κεντρικής κυβέρνησης. Αλλά ο εμφύλιος προετοιμαζόταν από τότε που οι αλβανόφωνοι του Κοσσυφοπεδίου άρχισαν να οργανώνονται και να εξοπλίζονται με στόχο την απόσπαση και την ένωση με την Αλβανία. Σήμερα μπορούμε να δούμε πιο καθαρά το πρόβλημα: Πού βρέθηκε ο υπερμοντέρνος εξοπλισμός των ανταρτών του Κοσσυφοπεδίου; Και με ποιον αντικειμενικό σκοπό τους εξοπλίζουν η Αλβανία και οι ΗΠΑ;

Όταν ο εμφύλιος ήταν ήδη πραγματικότητα, επενέβησαν οι ΗΠΑ και οι Δυτικοί για «να λύσουν» ένα πρόβλημα, στη δημιουργία του οποίου, τουλάχιστον οι ΗΠΑ, είχαν συμβάλει αποφασιστικά. Να λύσουν το πρόβλημα; Ας θυμηθούμε τα γεγονότα. Στο Ραμπουγιέ οι Δυτικοί πρότειναν ένα σχέδιο που πρόβλεπε αυτονομία του Κοσσυφοπεδίου στα πλαίσια της Γιουγκοσλαβίας. Οι Σέρβοι το υπέγραψαν. Οι αλβανόφωνοι αρνήθηκαν. Γιατί οι «προστάτες» τους δεν τους πίεσαν; Ακριβώς για να πετύχουν αυτό που ήθελαν. Το δεύτερο σχέδιο πρόβλεπε αυτονομία και σε συνέχεια δημοψήφισμα για

απόσχιση, και κατοχή της Γιουγκοσλαβίας από νατοϊκά στρατεύματα. Δικαιολογημένα οι Σέρβοι δεν το υπέγραψαν. Και τότε άρχισαν οι βομβαρδισμοί.

Ας δούμε πρώτα τη «νομική» πλευρά. Το ΝΑΤΟ υποτίθεται ότι είναι αμυντικός οργανισμός!!! Οι νατοϊκές δυνάμεις, σε αντίθεση με το καταστατικό της «συμμαχίας», επιτίθενται σε μια χώρα που αντιμετωπίζει εσωτερικό πρόβλημα, που δεν έχει επιτεθεί σε άλλη χώρα. Επίσης αρχίζουν τους βομβαρδισμούς περιφρονώντας ακόμα και τον ΟΗΕ και το Συμβούλιο Ασφαλείας. Στην επίθεση συμμετέχουν και γερμανικά στρατεύματα, κατά παράβαση του γερμανικού συντάγματος.

Γιατί λοιπόν αυτή η «ευαισθησία» που καταπατεί το διεθνές δίκαιο και περιφρονεί τους αμμόδιους διεθνείς οργανισμούς; Για να σωθούν οι αλβανόφωνοι, που πρέπει να πεθάνουν ή να ξεσπιτωθούν για να σωθούν. Αλλά γιατί οι «προστάτες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» δεν βομβαρδίζουν την Τουρκία, που ασκεί πολιτική γενοκτονίας σε βάρος του κουρδικού έθνους; Γιατί δεν την βομβαρδίζουν όταν επιτέθηκε εναντίον της κυρίαρχης κυριακής δημοκρατίας; Γιατί δεν βομβαρδίζουν το Ισραήλ, κάθε φορά που κηρύσσει πόλεμο εναντίον των Παλαιστινίων και των Αράβων;

Η απάντηση δεν είναι δύσκολο να δοθεί. Η Γιουγκοσλαβία αποτελεί το τελευταίο κατάλοιπο του άλλοτε σοσιαλιστικού στρατοπέδου που δεν έχει καταρρεύσει ή δεν έχει ανατραπεί. Προφανώς η Γιουγκοσλαβία δεν είναι μια σοσιαλιστική χώρα. Αλλά, λόγω του παρελθόντος της, αποτελεί ανωμαλία που πρέπει να σβυστεί από το χάρτη. Με τον πρώτο πόλεμο πριν λίγα χρόνια, κομματιάστηκε. Τώρα έπρεπε να διαλυθεί.

Αλλά η καταστροφή της Γιουγκοσλαβίας εντάσσεται στο γενικότερο σχέδιο των ΗΠΑ για παγκόσμια κυριαρχία. Η τυχόν αποσταθεροποίηση των Βαλκανίων θα δημιουργήσει ίσως κρατίδια-δορυφόρους των ΗΠΑ, οι οποίες μ' αυτόν τον τρόπο θα ελέγχουν αυτή τη στρατηγική περιοχή. Και στη βάση αυτή επιχείρηση οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ βρήκαν υπάκουους συμμάχους τις «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις των Μπλερ, Ζοσπέν, Σρέντερ και Ντ' Αλέμα.

Πριν λίγα χρόνια οι ΗΠΑ, με ανθρώπινο κόστος 200.000 νεκρούς, εδραίωσαν τη θέση τους στην περιοχή του Κόλπου (των πετρελαίων) για χάρη της «Δημοκρατίας» στο Κουβέιτ των πριγκίπων. Μετά επιχείρησαν να εισβάλουν στη Σομαλία. Ακολούθησε ο πρώτος πόλεμος εναντίον της Γιουγκοσλαβίας και τώρα ζούμε το δεύτερο. Και μετά τη Γιουγκοσλαβία θα έρθει ίσως η σειρά της Ρωσίας, την οποία το ΝΑΤΟ κινδύνει με τα νέα μέλη του.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός δημιουργεί το χάος, επιδιώκοντας την οικονομική, στρατιωτική, πολιτική και ιδεολογική ηγεμονία σε παγκόσμια κλίμακα. Τα σχέδιά του μπορεί να τα ματαιώσει μόνο η αντίσταση των λαών. Σήμερα η Γιουγκοσλαβία αντιστέκεται. Η αντίσταση του λαού μας και η διεθνής συμπαράσταση είναι δυνατό να επιβάλλουν τη μόνη βιώσιμη λύση: Αυτονομία του Κοσσυφοπέδιου στα πλαίσια της Γιουγκοσλαβίας και σεβασμό των υπαρχόντων συνόρων στη Βαλκανική. Προϋπόθεση, να σταματήσει η νατοϊκή επίθεση.

Σημείωση για την εικονογράφηση

Η παρουσίαση έργων τέχνης στην ΟΥΤΟΠΙΑ φιλοδοξεί να είναι αυτόνομη, προβάλλοντας τη δική της «οπτική σκέψη» δίπλα στα κείμενα του λόγου. Ωστόσο, όταν πρόκειται για αφιερώματα, γίνεται προσπάθεια τα έργα τέχνης να εναρμονίζονται με το πνεύμα και την ατμόσφαιρα που δημιουργεί κάθε φορά το αφιέρωμα. Όμως τα τραγικά γεγονότα των ημερών μας, μάς ανάγκασαν να μην αναφερθούμε στο επιστημονικό ΧΑΟΣ, αλλά στο χάος που δημιουργεί ο πόλεμος.

Μαρία Κοκκίνου

Εικόνα εξωφύλλου

1η σελ. εξωφύλλου: Ρόν Λιχτενστάιν, Καθώς άνοιξα πυρ..., 1964

4η σελ. εξωφύλλου: Από την έκθεση σπουδαστών των γραφικών τεχνών του Πανεπιστημίου της Βοστώνης, 1992